

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385.825

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím:

Az alagut

Forrás:

Pesti Hírlap.

Bp.

(Hely)

1921. T. 19.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfehérvári házi nyomda 1920

— (Az alagut.) Ez az öreg lyuk a még öregebb. Várhegy hasában az utóbbi időben egyre több panaszra ad okot. Az alagut régi, kedves romantikája, mely valamikor boldog randevuk sétájában vezetett át bennünket a budai hídfőtől a Krisztinaváros virágos völgyébe, a mult zenéje immár és a romantika épp úgy megkopott, mint az alagut fala, mely vizesen, salétromosan borul a siető budai polgár éji homályba vesző alakja fölé. Azaz hogy . . . a budai polgár csak szeretne sietni, de nem tud, mert törekvő lába minden tizedik lépésnél kátyuba csetlik. A faburkolatban nap-nap után újabb gödrök keletkeznek s a meglévők egyre nőnek. A titok megfejtése nem nehéz: a kátrányos fa kitűnően ég s január közepén melegen hálálja meg annak a fáradságát, aki nem röstell lehajolni érte. És mindig akadnak, akik nem röstelnek . . . De a kátyunál, a gödörnél, a sötét veremnél sokkal nagyobb bajok is vannak. A sötét verem elvégre ma is hasonlít a szerelemhez: ki lehet mászni belőle, de az a por, piszok és bacillussereg, amit az ötperces ut alatt magába szív az ember az alagutban, benne marad a tüdejében, a gyomrában, a veséjében. Utcaseprő a legritkább esetben látható s ha igen, jaj annak aki találkozik. Olyan porfelhőt kell meguszni a szegénynek, hogy mire kiér a szabadba, a legjobb barátja sem ismer rá. Berczik Árpádnak volt egy józsi népszínműve, melyben a kómikus folyton a postán uralkodó ázsiai állapotokat szidta. Manapság bizonyosan az alagutat emlegetné, amely ha így folytatódik a dolog, nemsokára valóban csak arra lesz jó, hogy esős időben alája tolják — a Lánchidat.